

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET HOF

van 14 december 2001

in zaak C-404/01 P(R): Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Euroalliages e.a.⁽¹⁾

(„Hogere voorziening — Beschikking van president van Gerecht in eerste aanleg in kort geding — Dumping — Beschikking tot afsluiting van heronderzoek van maatregelen die ten einde lopen — Spoedeisendheid — Geldelijke schade — Onzekerheid rond latere vergoeding in kader van schadevergoedingsactie”)

(2002/C 118/26)

(Proceestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-404/01 P(R), Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: V. Kreuschitz en S. Meany, bijgestaan door A. P. Bentley, barrister), ondersteund door TNC Kazchrome, gevestigd te Almaty (Kazachstan) en door Alloy 2000 SA, gevestigd te Luxemburg (Luxemburg) (advocaten: J. E. Flynn, barrister, J. Magnin en S. Mills, solicitors), betreffende hogere voorziening tegen de beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen van 1 augustus 2001, Euroalliages e.a./Commissie (T-132/01 R, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie), strekkende tot vernietiging van die beschikking, andere partijen bij de procedure: Euroalliages, gevestigd te Brussel (België), Pêchiney électrometallurgie, gevestigd te Courbevoie (Frankrijk), Vargön Alloys AB, gevestigd te Vargön (Zweden), en Ferroatlántica SL, gevestigd te Madrid (Spanje) (advocaten: D. Voillemot en O. Prost), ondersteund door Koninkrijk Spanje (gemachtigde: L. Fraguas Gadea), heeft de president van het Hof op 14 december 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) De beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen van 1 augustus 2001, Euroalliages e.a./Commissie (T-132/01 R), wordt vernietigd.
- 2) De zaak wordt terugverwezen naar het Gerecht van eerste aanleg.
- 3) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

⁽¹⁾ PB C 331 van 24.11.2001.

Verzoek van het Tribunal de paix de Luxembourg van 28 februari 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen T. Reichling en L. Wampach, in tegenwoordigheid van Etablissement d'assurances contre la vieillesse et l'invalidité

(Zaak C-69/02)

(2002/C 118/27)

Het Tribunal de paix de Luxembourg heeft bij beschikking van 28 februari 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 1 maart 2002, in het geding tussen T. Reichling en L. Wampach, in tegenwoordigheid van Etablissement d'assurances contre la vieillesse et l'invalidité, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Moet artikel 6, sub 3, Executieverdrag aldus worden uitgelegd, dat een vordering tot gedwongen tenuitvoerlegging van een rechterlijke beslissing, die volgens de procedureregels van het nationale recht noodzakelijk het optreden van een rechterlijke instantie meebrengt, kan worden beschouwd als een oorspronkelijke vordering die op een overeenkomst of een rechtsfeit is gegrond? Kan een oorspronkelijke vordering, gegrond op de gedwongen tenuitvoerlegging van een vonnis waarbij een recht op alimentatie wordt vastgesteld en bepaald, worden beschouwd als gegrond op een overeenkomst of een rechtsfeit in de zin van artikel 6, sub 3? Kan een oorspronkelijke vordering tot gedwongen tenuitvoerlegging van een recht op alimentatie worden beschouwd als gegrond op een overeenkomst of een rechtsfeit in de zin van artikel 6, sub 3?
- 2) Moet de uitdrukking „voortspruit uit de overeenkomst of uit het rechtsfeit” in artikel 6, sub 3, Executieverdrag worden beschouwd als restrictiever dan de uitdrukking „samenhangende vorderingen” in artikel 22, derde alinea, Executieverdrag?
- 3) Wanneer de bevoegdheid van het gerecht dat is aangezocht om van de oorspronkelijke vordering kennis te nemen, voortvloeit uit artikel 16, sub 5, Executieverdrag, zonder dat die oorspronkelijke vordering bij dat gerecht de rechtsbetrekking tussen de gedingvoerende partijen aanhangig heeft gemaakt, staat artikel 6, sub 3, Executieverdrag de verweerder dan toe, bij dat gerecht een tegenvordering betreffende de inhoud van het recht in te stellen, ofschoon die vordering, indien zij als een autonome vordering zou zijn ingesteld, luidens het Executieverdrag tot de bevoegdheid van de gerechten van een andere verdragsluitende staat zou hebben behoord?